

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: **Q. H. V.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

za účasti: **T. D. D.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2022, č. j. MV-91325-4/SO-2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 7. 2022, č. j. MV-91325-4/SO-2022, zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Ministerstva vnitra ze dne 10. 2. 2022, č. j. OAM-371-4/DP-2022. Tímto rozhodnutím Ministerstvo vnitra zastavilo řízení o žádosti žalobce ze dne 5. 1. 2022 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Podle názoru žalované žalobce nebyl k podání takové žádosti na území České republiky oprávněn, neboť v době jejího podání nepobýval na území na základě víza k pobytu nad 90 dnů ani na základě povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož jeho zaměstnanecká karta zanikla ke dni 30. 10. 2021 podle § 63 zákona č. 326/1999 Sb.

I. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že jeho zaměstnanecká karta nezanikla dle § 63 zákona č. 326/1999 Sb., neboť v zákonem stanovené 60 denní lhůtě oznámil změnu zaměstnavatele, o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Žalobce totiž proti sdělení Ministerstva vnitra ze dne 18. 11. 2021, č. j. OAM-81551-7/ZM-2021, o nesplnění podmínky pro změnu zaměstnavatele, podal odvolání a současně žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Krajský soud v Brně pak usnesením ze dne 15. 2. 2022, č. j. 29 A 9/2022-12, tuto žalobu odmítl a věc postoupil žalované jako odvolání proti uvedenému sdělení Ministerstva vnitra. Žalovaná měla respektovat právní názor krajského soudu, že proti sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele je přípustné odvolání, a tudíž že v době podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny bylo řízení o oznámení změny zaměstnavatele ve fázi odvolacího řízení, přičemž odvolání má odkladný účinek. Nemohly proto nastat účinky § 42g odst. 9 věta druhá zákona č. 326/1999 Sb.
3. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalované a osoby zúčastněné na řízení

4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na své rozhodnutí, v němž se s námitkou žalobce již vypořádala. Dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2022, č. j. 4 Azs 77/2022-25, který ke kasační stížnosti žalované zrušil žalobcem odkazované usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2022, č. j. 29 A 9/2022-12. Nejvyšší správní soud v něm současně vyslovil právní názor, že proti sdělení Ministerstva vnitra o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele nebylo přípustné podat odvolání. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.
5. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že jako manželka žalobce s žalobou souhlasí.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná.
7. V případě žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny stanoví zákon jako základní pravidlo povinnost cizince podat takovou žádost na zastupitelském úřadu (§ 42a odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb.). Z tohoto pravidla pak činí zákon výjimku v § 42a odst. 6 věta první, podle níž v průběhu pobytu na území na vízum

k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem může cizinec žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podat na území ministerstvu.

8. Mezi povolení k dlouhodobému pobytu řadí zákon též zaměstnaneckou kartu (§ 42g odst. 1). Pokud by tedy cizinec pobýval na území České republiky na základě platné zaměstnanecké karty, mohl by o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podat žádost na území přímo Ministerstvu vnitra.
9. Podle § 63 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. nicméně platí, že platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti. Podle § 42g odst. 9 téhož zákona pak ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.
10. Konečně podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. platí, že usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.
11. Mezi účastníky není sporné, že žalobce pobýval na území na základě zaměstnanecké karty, přičemž jeho poslední pracovní poměr skončil ke dni 31. 8. 2021. Rovněž není sporu o tom, že žalobce v návaznosti na skončený pracovní poměr podal dne 26. 10. 2021 Ministerstvu vnitra oznámení o změně zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. Konečně není sporné ani to, že Ministerstvo vnitra v reakci na oznámení žalobce vydalo dne 18. 11. 2021 sdělení pod č. j. OAM-81551-7/ZM-2021, o nesplnění podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona č. 326/1999 Sb. Na oznámení žalobce o změně zaměstnavatele se proto hledí, jako by nebylo učiněno (§ 42g odst. 9 téhož zákona).
12. Žalovaná na základě těchto skutečností dovozuje, že platnost zaměstnanecké karty žalobce skončila dle § 63 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. uplynutím 60 dnů ode dne skončení posledního pracovního poměru, tj. 31. 10. 2021. Podal-li žalobce žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území dne 5. 1. 2022, pak k ní nebyl oprávněn, neboť mu nesvědčilo potřebné pobytové oprávnění ve smyslu § 42a odst. 6 věta druhá zákona č. 326/1999 Sb.
13. Žalobce naopak ve své jediné žalobní námitce tvrdí, že proti sdělení Ministerstva podal odvolání a žalobu, kterou Krajský soud v Brně usnesením ze dne 15. 2. 2022, č. j. 29 A 9/2022-12, odmítl a věc postoupil žalované s tím, že proti sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele je přípustné odvolání. V době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny tak bylo řízení o oznámení změny zaměstnavatele ve fázi odvolacího řízení. Na zaměstnaneckou kartu žalobce tudíž nelze nahlížet jako na neplatnou.

14. Námitka žalobce není důvodná. Názor Krajského soudu v Brně uvedený v usnesení ze dne ze dne 15. 2. 2022, č. j. 29 A 9/2022-12, byl překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2022, č. j. 4 Azs 77/2022-25, na nějž odkazuje žalovaná, a jenž je znám i žalobci jako účastníkovi tohoto řízení. Nejvyšší správní soud v něm s odkazem na § 168 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. vyslovil jednoznačný názor, že proti sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele vydaná po 1. 8. 2021 není přípustné podat odvolání. Řízení o oznámení změny zaměstnavatele tak bylo v případě žalobce ukončeno sdělením Ministerstva vnitra ze dne 18. 11. 2021, č. j. OAM-81551-7/ZM-2021, a v době podání žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dne 5. 1. 2022 se nenacházelo ve fázi odvolacího řízení. Nemohly tak ani nastat suspenzivní účinky odvolání a platnost zaměstnanecké karty žalobce zanikla dle § 63 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. uplynutím 60 dnů po skončení posledního pracovněprávního vztahu, tj. dne 31. 10. 2021. V době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dne 5. 1. 2022 tak žalobce nedisponoval platným povolením k dlouhodobému pobytu (zaměstnaneckou kartou), a nebyl proto oprávněn podat tuto žádost na území ministerstvu dle § 42a odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., nýbrž výlučně na zastupitelském úřadu dle § 42a odst. 5 téhož zákona. Ministerstvo vnitra proto postupovalo v souladu s § 169r odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., pokud řízení o žádosti žalobce zastavilo.
15. Pro úplnost soud podotýká, že žaloba žalobce proti sdělení Ministerstva vnitra ze dne 18. 11. 2021, č. j. OAM-81551-7/ZM-2021, byla pravomocně zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2023, č. j. 29 A 9/2022-58. Rozhodnutí, v jehož důsledku zanikla platnost žalobcovy zaměstnanecké karty, tak obstálo i ve věcném přezkumu před soudem.

V. Závěr a náklady řízení

16. Soud tedy shledal námitku žalobce neopodstatněnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
18. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. března 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu